

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ) • Γραφεία: Ηπείρου 5, Αθήνα 10433

77

ΓΕΝΑΡΗΣ
2017

**Σύνοδος Κορυφής
του ΝΑΤΟ**

**Για το θάνατο
του Φιδέλ Κάστρο**

**Συμμετοχή
σε αντιρατσιστική
συνάντηση στην Ιταλία**

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (ΕΕΔΔΑ)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 77
ΓΕΝΑΡΗΣ 2017

Υπεύθυνη
Υλης και Εκδόσης
ΝΤΕΠΠΥ ΚΟΥΛΟΥΡΗ

Γραφεία
Ηπείρου 5
Αθήνα 10433
Τηλ: 210 38 13 052
Fax: 210 38 31 603
e mail: eedda@otenet.gr
www.eedda.gr

Με την ευκαιρία αυτού του Σημειώματος, η ΕΕΔΔΑ εύχεται ολόψυχα στα μέλη, τους φίλους της και σε όλο τον ελληνικό λαό μια καλή χρονιά!

Για μας, αυτή η ευχή είναι άρρηκτα δεμένη με μαζικούς, λαϊκούς αγώνες που με αποφασιστικότητα και συνέπεια αποκρούουν τις αντιλαϊκές πολιτικές και αντιμετωπίζουν τα τεράστια προβλήματα που αυτές δημιουργούν στο λαό μας. Προϋποθέτει λαό ενημερωμένο, ευαισθητοποιημένο, ενεργό, έτοιμο να αντιπαλέψει τις συνέπειες της ιμπεριαλιστικής πολιτικής, πολέμους, εκμετάλλευση, φτώχεια, προσφυγιά και μετανάστευση.

Στον αγώνα αυτό, να βάλει σε πρώτη προτεραιότητα το ζήτημα του πολέμου που τείνει να γενικευτεί, ανάβοντας φωτιά και στην περιοχή μας. Να εκφράσει την αντίθεσή του με την παρουσία και δράση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο και την εμπλοκή της χώρας μας στα πολεμικά του σχέδια, με το πρόσχημα της «γεωστρατηγικής αναβάθμισής» της. Να αγωνιστεί με όλες του τις δυνάμεις ενάντια σε κάθε πολεμική σύρραξη, οπουδήποτε κι αν αυτή εκδηλώνεται, γιατί τα μοναδικά της θύματα είναι οι λαοί.

Καλούμε τον ελληνικό λαό να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, όπως έκανε πάντοτε στις πιο δύσκολες περιόδους της ιστορίας του. Να αποκρούσει με σθένος όσα αντιδραστικά του έχει επιβάλει το άδικο και καταπιεστικό σύστημα του καπιταλισμού. Να κερδίσει την αξιοπρέπιά του αποκτώντας εμπιστοσύνη στη δύναμη του αγώνα του και την πεποίθηση ότι αυτός ο αγώνας μπορεί και πρέπει να είναι νικηφόρος. Γιατί μόνο τότε ο ίδιος αλλά και οι υπόλοιποι λαοί θα μπορέσουν να ζήσουν όπως τους αξίζει να ζουν.

ΤΥΜΠΑΝΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ο εγκληματικός ρόλος του NATO επιβεβαιώθηκε για άλλη μια φορά κατά τη διάρκεια της Συνόδου Κορυφής που πραγματοποιήθηκε στις 7 και 8 Ιούλη στη Βαρσοβία. Στη Σύνοδο πάρθηκαν αποφάσεις που σηματοδοτούν την κλιμάκωση της προετοιμασίας για ενισχυμένη στρατιωτική παρουσία και πολεμική δράση σε μια σειρά ζώνες του πλανήτη, για την προάσπιση των ευρωατλαντικών μονοπωλιακών συμφερόντων, αλλά και την αντιπαράθεση με τα μονοπώλια άλλων κρατών και συνασπισμών. Ουσιαστικά αποφασίστηκε η αναδιάρθρωση των NATOικών δυνάμεων απέναντι στη Ρωσία, στο πλαίσιο των ευρύτερων ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, αλλά και η παραπέρα ανάπτυξή τους στον άξονα της Κεντρικής Μεσογείου, περιλαμβανομένου και του Αιγαίου, αξιοποιώντας τη δράση του ISIS στη Συρία και τη Βόρεια Αφρική.

Συγκεκριμένα, στη Σύνοδο αποφασίστηκε:

- Η συγκέντρωση και μετακίνηση πρόσθετων ετοιμοπόλεμων στρατιωτικών δυνάμεων στις χώρες του NATO που συνορεύουν με τη Ρωσία.

- Η ολοκλήρωση της εγκατάστασης και λειτουργίας της λεγόμενης «Πυραυλικής Ασπίδας» με βάσεις σε Ρουμανία και Πολωνία, με τη ναυτική στήριξη και γενικότερες υποδομές που συνδέονται με τη χρήση πυρηνικών όπλων σε μια καταστροφική αναμέτρηση. Στην ανακοίνωση των συμπερασμάτων της Συνόδου δηλώνεται η ετοιμότητα του NATO να χρησιμοποιήσει και πυρηνικά όπλα!
- Η μονιμοποίηση και ενίσχυση της παρουσίας του NATO σε Μαύρη Θάλασσα, Βαλτική, Βόρειο Ατλαντικό, Αιγαίο και Μεσόγειο. Για την ενίσχυση των δυνάμεων σε Αιγαίο και Μεσόγειο, χρησιμοποιούν το πρόσχημα του «ελέγχου των προσφυγικών ροών» που οι ίδιοι προκαλούν με τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τους πολέμους στην ευρύτερη περιοχή, με αποτέλεσμα οδυνηρές συνέπειες σε βάρος των λαών.
- Η συνέχιση της παρουσίας των NATOικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, το Ιράκ, αλλά και στα Δυτικά Βαλκάνια, στον Καύκασο, στη Βόρεια Αφρική. Αυτό συνδέεται με τη συνέχιση των πολεμικών επιχειρήσεων στη Συρία και την προετοιμασία νέας επέμβασης στη Λιβύη.

Βαριές ευθύνες της κυβέρνησης

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, όπως και όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις και τα υπόλοιπα αστικά κόμματα, βάζει πλάτη στα σχέδια του ΝΑΤΟ με κάθε τρόπο. Συναποφασίζει με τους άλλους «συμμάχους» και συμμετέχει ενεργά στους επικίνδυνους σχεδιασμούς και στις προετοιμασίες νέων πολεμικών συγκρούσεων. Με έναν απαράδεκτο και εξοργιστικό τρόπο, η κυβέρνηση προσπαθεί να πείσει ότι με τη συμμετοχή της στους ΝΑΤΟικούς σχεδιασμούς, της δίνεται η δυνατότητα να λειτουργήσει ως «πόλος σταθερότητας»...

Με πρόσχημα τις προσφυγικές ροές, ο πρωθυπουργός ανέλαβε την πλήρη ευθύνη για την έλευση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο σημειώνοντας πως «για να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε αυτές τις ροές αποτελεσματικά, αλλά και στο πλαίσιο του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου, προχωρήσαμε σε σειρά μέτρων (...) Η κοινή πρωτοβουλία Ελλάδας-Τουρκίας-Γερμανίας για τη δράση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, πραγματοποιήθηκε σε αυτό το πνεύμα (...) Και θέλω να ευχαριστήσω εκείνους τους Συμμάχους που συνεισφέρουν με πλοία τους σε αυτήν τη δραστηριότητα».

Πρόκειται, βέβαια, για πλοία με τα οποία μια σειρά ιμπεριαλιστικά κράτη κατοχύρωσαν θέση, ρόλο και έλεγχο στο Αιγαίο, το δίαυλο που περνάνε ρωσικά πολεμικά πλέοντας προς Συρία. Δεν αρκέστηκε όμως σ' αυτό, αλλά ζήτησε διατήρηση της ΝΑΤΟικής δύναμης εδώ και ανάπτυξή της σε μεγαλύτερο εύρος, στο όνομα της αντιμετώπισης των προσφυγικών ροών. Αξιοποιώντας τον ISIS ως «όχημα» για τη μονιμοποίηση και επέκταση της στρατιωτικής παρουσίας του ΝΑΤΟ στη Μεσόγειο, ο Αλ. Τσίπρας υποστήριξε πως «προτεραιότητα αυτής της περιόδου είναι η εξασφάλιση σταθερότητας» και ότι «πρέπει να ενισχύσουμε τις δυνατότητές μας κατά του κοινού μας αντιπάλου, που είναι η διεθνής τρομοκρατία, και ειδικά ο ISIS».

Σ' αυτή την κατεύθυνση, ο Αλέξης Τσίπρας σημείωσε ότι «στηρίζουμε την παροχή AWACS του ΝΑΤΟ για την υποστήριξη της Παγκόσμιας Συμμαχίας εναντίον αυτής της τεράστιας απειλής. Αποδεχόμαστε τη συνεισφορά -ιδιαιτέρως μέσω της εκπαίδευσης- στην οικοδόμηση των αμυντικών δυνατοτήτων του Ιράκ (...) Αποτιμούμε

θετικά την αρωγή που προσφέρεται επί του παρόντος από το έδαφος της Ιορδανίας». Παραπέρα, αποδέχτηκε «ανάμειξη του ΝΑΤΟ» ξανά στη Λιβύη.

Ενεργός ο ρόλος του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο

Η παραπέρα εμπλοκή του Αιγαίου και του ελληνικού λαού στους επικίνδυνους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς αναδείχτηκε ανάγλυφα στη Σύνοδο Κορυφής του ΝΑΤΟ. Πρόκειται για αποφάσεις που φέρουν την υπογραφή και της ελληνικής κυβέρνησης, η οποία δεν τις στηρίζει απλά, αλλά πρωτοστατεί στη λήψη και την υλοποίησή τους, υπηρετώντας το στόχο των ντόπιων επιχειρηματικών ομίλων για τη γεωστρατηγική τους αναβάθμιση. Συγκεκριμένα, η Σύνοδος εστίασε μεταξύ άλλων στις ναυτικές επιχειρήσεις του ευρωατλαντικού άξονα, καθώς, σύμφωνα με ΝΑΤΟικό αξιωματούχο «η θάλασσα είναι το μέλλον, το εμπόριο γίνεται από εκεί. Επιπλέον, είναι πιο φτηνό κι εύκολο να αναπτύξουμε εκεί δυνάμεις απ' ό,τι σε γη και αέρα». Έτσι, πέρα από το ανθρωποκυνηγητό μεταναστών, τα συμμετέχοντα πλοία, ανάμεσά τους και ελληνικά, αναμένεται να αναλάβουν ως αντικείμενο τα πάντα αναφορικά με τη θαλάσσια ασφάλεια: Από την επιτήρηση και τη διασφάλιση της ελεύθερης ναυσιπλοΐας έως την προστασία κρίσιμων υποδομών (βλ. πλατφόρμες άντλησης και αγωγούς μεταφοράς καυσίμων), επεκτείνοντας τα όρια της δράσης τους και σε άλλες ζώνες της Μεσογείου.

Όλες αυτές οι εξελίξεις προμηνύουν κλιμάκωση της έντασης στην περιοχή, αφήνοντας ανοικτό και το ενδεχόμενο ενός γενικευμένου πολέμου.

Καμία εμπλοκή στα ΝΑΤΟικά πολεμικά σχέδια

Στο περιθώριο της Συνόδου της Συμμαχίας, στο κέντρο της Βαρσοβίας στην πλατεία Σαρλ Ντελ Γκολ, πραγματοποιήθηκε αντιΝΑΤΟική διαδήλωση και πορεία στους δρόμους της πόλης. Στη διαδήλωση συμμετείχε με δικό του μπλοκ το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης (ΠΣΕ), στο οποίο πήραν μέρος αντιπροσωπείες κινημάτων ειρήνης και άλλων μαζικών οργανώσεων από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Η ΕΕΔΔΑ ΣΤΗ ΒΑΡΣΟΒΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΑΤΟ

Ενόψει της 27ης Συνόδου Κορυφής του ΝΑΤΟ, η ΕΕΔΥΕ κάλεσε στις 27 Ιούνη σε σύσκεψη μαζικούς φορείς, εργατικά συνδικάτα, σωματεία αυτοαπασχολούμενων για να συζητήσουν την όσο το δυνατό καλύτερη προετοιμασία των εκδηλώσεων στα πλαίσια της Συνόδου. Στη σύσκεψη ακούστηκαν πολλές και ενδιαφέρουσες απόψεις, σκέψεις και προτάσεις και όλοι υποσχέθηκαν να δώσουν τον καλύτερο εαυτό τους για την προπαγάνδηση και επιτυχία αυτών των εκδηλώσεων.

Στις 7 Ιούλη, μία μέρα πριν την έναρξη της Συνόδου Κορυφής, χιλιάδες κόσμου ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα των φορέων αυτών και συμμετείχαν στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας που πραγματοποιήθηκε στα Προπύλαια. Στη συγκέντρωση χαιρετισμό απεύθυνε απόστρατος αξιωματικός μέλος της ΚΕΘΑ. Την κεντρική ομιλία έκανε ο Γενικός Γραμματέας του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, Θανάσης Παφίλης. Ακολούθησε μαχητική πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία και η Αθήνα, για άλλη μια φορά, σείστηκε από τα συνθήματα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, υπέρ της ειρήνης και της ευημερίας των λαών.

Τις ημέρες της Συνόδου Κορυφής, αντιπροσωπείες από πολλούς φορείς πήραν μέρος σε εκδηλώσεις διαμαρτυρίας στη Βαρσοβία. Συγκεκριμένα, στις 8 Ιούλη έγινε Συνάντηση με τίτλο ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΑΤΟ–ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ, όπου συμμετείχαν εκπρόσωποι από μια σειρά χώρες. Από την ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκαν η Πρόεδρος και η Γενική Γραμματέας της ενώ η πρόεδρος έκανε και παρέμβαση.

Την επόμενη μέρα έγινε στους δρόμους της Βαρσοβίας πορεία διαμαρτυρίας κατά του ΝΑΤΟ, στην οποία συμμετείχε και η ΕΕΔΔΑ με τις σημαίες της.

Οι εκδηλώσεις δεν πρέπει να σταματήσουν εδώ. Πρέπει να αποτελέσουν για όλους μας την απαρχή νέων πιο αποφασιστικών αγώνων για την αποτροπή των ιμπεριαλιστικών σχεδίων για νέες επεμβάσεις, κατοχή, πολέμους, για τα δεινά που προετοιμάζουν για όλους τους λαούς. Όλοι μαζί με τους ανειρήνευτους αγώνες μας ας δώσουμε σάρκα και οστά στο σύνθημα που αντηχεί στους δρόμους της χώρας μας σε κάθε συγκέντρωση: «Η μόνη υπερδύναμη είναι οι λαοί».

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΕΕΔΔΑ

Αγαπητοί φίλοι και συναγωνιστές,

Στο όνομα της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) θα θέλαμε καταρχήν να ευχαριστήσουμε το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης για την πρόσκληση και για την ευκαιρία που μας δίνει να σας απευθύνουμε δυο λόγια, καθώς και την Επιτροπή Ειρήνης Πολωνίας για τη βοήθεια και την υποστήριξή της.

Η Σύνοδος Κορυφής του ΝΑΤΟ, που πραγματοποιείται αυτή τη στιγμή εδώ στη Βαρσοβία, πρόκειται κατά γενική ομολογία να πάρει μια σειρά ιδιαίτερα σημαντικές και εξαιρετικά επικίνδυνες αποφάσεις σε βάρος των λαών όλου του κόσμου και κυρίως των λαών της Ευρώπης, που για μια ακόμα φορά βρίσκεται στο επίκεντρο των ανταγωνισμών και αντιπαραθέσεων, κυρίως με τη Ρωσία, για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών, πρώτα και κύρια των ενεργειακών, και των δρόμων μεταφοράς τους.

Όλα όσα συζητούνται αυτή τη στιγμή, η ακόμα πιο διευρυμένη παρουσία του ΝΑΤΟ στην Ανατολική Ευρώπη και την Ανατολική Μεσόγειο, η μετατόπιση της «δομής άμυνάς» του στα ανατολικά, η παραπέρα σύνδεση των στρατιωτικών δυνάμεών του με τις αντίστοιχες δυνάμεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ενίσχυση των ναυτικών δυνάμεών του στη Μαύρη Θάλασσα, τη Μεσόγειο και, φυσικά, στο Αιγαίο, όλα αυτά δείχνουν ότι όλα προετοιμάζουν οι ιμπεριαλιστές τίποτα καλό δεν προμηνύουν για τους λαούς.

Ο πόλεμος που ήδη εδώ και χρόνια μαίνεται στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής, τείνει να γενικευτεί. Η πολιτική της σημερινής ελληνικής κυβέρνησης όπως ακριβώς και όλων των προηγούμενων, εμπλέκει τη χώρα μας ολοένα και περισσότερο στα επικίνδυνα σχέδια του ΝΑΤΟ, στο όνομα της λεγόμενης «γεωστρατηγικής αναβάθμισης», στο όνομα της καλύτερης εξυπηρέτησης των συμφερόντων των μεγάλων οικονομικών ομίλων, των μονοπωλίων.

Πράγμα εντελώς φυσιολογικό, βέβαια. Γιατί όπως συνηθίζουμε να λέμε, μια κυβέρνηση που η πολιτική της τσακίζει τα λαϊκά δικαιώματα, κόβει μισθούς και συντάξεις, δημιουργεί στρατιές ανέργων και άστεγων, είναι επόμενο να προσφέρει στο ΝΑΤΟ τη βάση της Σούδας, να δίνει την έγκρισή της για τη δημιουργία νέων

στρατιωτικών βάσεων, να διαθέτει τεράστια ποσά για εξοπλισμούς και να καλεί τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, δήθεν για να συγκρατήσουν τις προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές. Αυτοί που με τους πολέμους, τις επεμβάσεις, τη διάλυση ολόκληρων χωρών, την καταλήστευση και την εκμετάλλευση οδήγησαν εκατομμύρια απλούς ανθρώπους στο θάνατο, την προσφυγιά και τη φτώχεια, καλούνται τώρα να λύσουν, δήθεν, τα προβλήματα που οι ίδιοι και η πολιτική τους δημιούργησαν.

Η ΕΕΔΔΑ από τη στιγμή της ίδρυσής της το 1981 είχε σαν στόχο της να συμβάλλει στην εδραίωση της φιλίας και της αλληλεγγύης μεταξύ των λαών και να ενισχύει με όλους τους τρόπους τους λαούς που αγωνίζονται για ειρήνη, ελευθερία, δημοκρατία και κοινωνική πρόοδο. Από την πρώτη στιγμή αντιτάχθηκε με όποιο τρόπο μπορούσε στην ύπαρξη του ΝΑΤΟ. Η αποχώρηση της χώρας μας από το ΝΑΤΟ και η διάλυσή του υπήρξε πάντα αναπόσπαστο κομμάτι της δράσης της.

Έτσι, συμμετέχουμε στις εκδηλώσεις που γίνονται εδώ στη Βαρσοβία και σε εκείνες που θα γίνουν στη χώρα μας για να δηλώσουμε για μια ακόμα φορά ότι καταδικάζουμε κάθε επέμβαση των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ στη Μέση Ανατολή, στα Βαλκάνια, την Αφρική, την Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη, ακόμα και στη Λατινική Αμερική. Ότι τα σχέδιά τους για ανατροπή εκλεγμένων κυβερνήσεων, για δημιουργία εντάσεων, εμφύλιων πολέμων, συρράξεων, υποδαύλιση της επιθετικότητας και του επεκτατισμού, για διχοτομήσεις και πολυδιασπάσεις χωρών, για παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τη χρησιμοποίηση της «τρομοκρατίας» για την αύξηση της καταστολής στις χώρες μας, δεν πρέπει να θεωρηθούν σαν αναπότρεπτα. Ότι δεν είναι δυνατό να δεχτούμε να ξοδεύονται εκατομμύρια για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ τη στιγμή που ο ελληνικός λαός φτωχοποιείται με πρόσχημα την καπιταλιστική οικονομική κρίση.

Τώρα που ο πόλεμος πλησιάζει στην πόρτα μας πρέπει να αντισταθούμε όλοι μαζί με κάθε δυνατό τρόπο γιατί αύριο μπορεί να είναι πολύ αργά για όλους μας. Όλοι μαζί να απαιτήσουμε και να επιτύχουμε με την αποφασιστικότητά μας την αποχώρηση της χώρας μας από το ΝΑΤΟ και την οριστική διάλυση αυτού του δολοφονικού οργανισμού που σπέρνει θύελλες, πολέμους, φτώχεια και προσφυγιά σε όλη τη γη.

Συμμετοχή σε αντιρατσιστική συνάντηση στην Ιταλία

Η ΕΕΔΔΑ ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση της ιταλικής οργάνωσης ARCI, και ειδικότερα του παραρτήματος της περιοχής της Τοσκάνης, και δύο μέλη της, η Αλίκη Καραδημητρίου, μέλος της Γραμματείας, και η Ελίζα Κουλουμέντα, μέλος του Προεδρείου, παραβρέθηκαν στην αντιρατσιστική διοργάνωση «Πέρα από τα σύνορα- 22η αντιρατσιστική συνάντηση». Η συνάντηση αυτή γίνεται εδώ και 22 χρόνια σε συνεργασία με περιφέρειες και δήμους. Φέτος πραγματοποιήθηκε μεταξύ 13-17 Ιουλίου 2016 στην παραλιακή πόλη Cecina, υπαίθρια σε ένα πάρκο.

Η οργάνωση ARCI (Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύνδεσμος Ιταλίας) είναι μετεξέλιξη παλαιότερων οργανώσεων και με αυτό το όνομα υπάρχει από το 1958. Έχει πολλές χιλιάδες μέλη σε όλη την Ιταλία (περισσότερα από 1 εκατομμύριο άτομα) και ανά

γεωγραφική περιφέρεια λειτουργεί με παραρτήματα.

Η ΕΕΔΔΑ είχε προσκληθεί για να μεταφέρει την άποψή της για το πώς βιώνεται στην Ελλάδα αυτό που οι ίδιοι ονομάζουν «προσφυγική κρίση», αλλά και για τη στάση της ελληνικής κοινωνίας στο ζήτημα των προσφύγων, όπως και για το έργο που η ίδια κάνει. Ειδική συνάντηση έγινε με ομάδα φοιτητών, που ενδιαφέρονταν να μάθουν για τους τρόπους ευαισθητοποίησης της ελληνικής κοινωνίας από πλευράς ΕΕΔΔΑ, έχοντας ως δεδομένη την οικονομική κρίση. Η συζήτηση μαζί τους έφερε στο προσκήνιο τα θέματα που αναδεικνύει η ΕΕΔΔΑ, όπως τον άδικο ξεριζωμό μεγάλης μάζας πληθυσμών από τις χώρες τους εξαιτίας των επεμβάσεων και των πολέμων που δημιουργούν τα ιμπεριαλιστικά σχέδια της πολιτικής των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από τις συζητήσεις συμπεράναμε

πως η ιταλική οργάνωση τα τελευταία χρόνια δίνει μεγάλη έμφαση στην ενημέρωση των εμπλεκόμενων στις διαδικασίες υποδοχής και εγκατάστασης των προσφύγων, αλλά και σε τομείς ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, όπως με την καλλιτεχνική δημιουργία για αυτό το θέμα. Στα λίγα λεπτά που εμείς είχαμε το λόγο, αλλά και στα διάφορα πηγαδάκια, προσπαθήσαμε να δώσουμε μια ρεαλιστική εικόνα της κατάστασης στην Ελλάδα χρησιμοποιώντας ως παράδειγμα το «κέντρο φιλοξενίας» του Σκαρμαγκά και τα όσα έγιναν στο λιμάνι του Πειραιά. Σταθήκαμε ιδιαίτερα στο ρόλο των ΜΚΟ και στις αδυναμίες και τα πωγωνίσματα της ελληνικής κυβέρνησης, καθώς και στην αλληλεγγύη του ταξικού κινήματος αλλά και μεμονωμένων απλών ανθρώπων και κυρίως προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε την ανησυχία μας για το

αδιευκρίνιστο μέλλον των χιλιάδων εγκλωβισμένων μεταναστών στην Ελλάδα μετά την απαράδεκτη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης και Τουρκίας.

Η διοργάνωση είχε επίσης εργαστήρια, θέατρο και μουσικές σκηνές, που όμως δεν έτυχαν μεγάλης ανταπόκρισης, γιατί το ενδιαφέρον όλων επικεντρωνόταν στις συζητήσεις και τη μεταφορά εμπειριών. Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων παρουσιάστηκε και η στάση και ο ρόλος των ΜΜΕ στην Ιταλία και ο τρόπος που παρουσιάζουν τους μετανάστες με προσκαλεσμένους αρκετούς αιρετούς, σε μία μάλιστα συζήτηση συμμετείχε και εκπρόσωπος της εκκλησίας. Παρουσιάστηκαν οι εμπειρίες μεταναστών από την Αφρική, τη Συρία και το Ιράν, που μπόρεσαν μέσω της ARCI να βρουν έναν αξιοπρεπή τρόπο να συνεχίσουν τη ζωή τους στην Ευρώπη, εμπειρίες που συγκλονίζουν.

Λίγες μέρες πριν βρεθούμε στην Τοσκάνη, η ιταλική κοινωνία είχε συγκλονιστεί από τη δολοφονία ενός 36χρονου Νιγηριανού μετανάστη από Ιταλούς χούλιγκαν στην πόλη Φέρμο, στις 7 Ιούλη. Αυτό το γεγονός μονοπώλησε αρκετές από τις συζητήσεις και ίσως να συζητιόταν ακόμα περισσότερο αν δεν είχε γίνει

την προηγούμενη της έναρξης της συνάντησης το τρομοκρατικό χτύπημα στη Νίκαια της Γαλλίας. Ο Νιγηριανός φιλοξενούνταν με τη γυναίκα του από την εκκλησία και όπως πληροφορηθήκαμε συγκεκριμένες εκκλησίες γίνονται στόχος ακροδεξιών και εθνικιστών στην Ιταλία. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν ο ρατσιστικός φόνος ήταν αποτέλεσμα οργανωμένης δράσης, όπως όμως και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες υπάρχει ξενοφοβική και ρατσιστική προπαγάνδα. Όπως ξέρουμε, ο ρατσισμός αποπροσανατολίζει από τις αιτίες των προβλημάτων των εργαζομένων και ευρύτερα της κοινωνίας, αλλά λειτουργεί και σαν μέσο εξοικείωσης με την καταστολή, τη βία και τις επιθέσεις ενάντια σε αθώους, με στόχο να διαρραγεί η αλληλεγγύη με τους μετανάστες και να μην αναπτυχθεί, αλλά και να χτυπηθεί όπου υπάρχει η ταξική αλληλεγγύη.

Το στήσιμο και η λογική της αντιρατσιστικής συνάντησης είχαν ευαισθησίες, κάποιες από τις οποίες είναι καλά τεκμηριωμένες και ικανές να σε βάλουν στη δράση. Εξάλλου η ARCI Toscana έχει καθιερώσει την 3η Οκτώβρη σαν ημέρα μνήμης για τους νεκρούς- πνιγμένους μετανάστες, με αφορμή το πολύνεκρο

ναυάγιο που έγινε πριν από τρία χρόνια κοντά στην Ιταλία με 368 θύματα, ενώ στις 9 Οκτώβρη γίνεται πορεία ειρήνης από την Περούτζια στην Ασίζη. Βέβαια, η διοργάνωση είχε μια απόσταση ασφαλείας από το πραγματικό πρόβλημα και ήταν έκδηλος στις συζητήσεις ο δισταγμός στις διατυπώσεις. Για παράδειγμα, έγινε κριτική στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά όχι στην ίδια την ΕΕ σαν οργανισμό, ούτε αναφέρθηκαν οι πραγματικές αιτίες του προβλήματος, δηλαδή οι ιμπεριαλιστικοί πόλεμοι και οι επεμβάσεις, η καταλήστευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών, κλπ. Η επίσκεψή μας έληξε με τη δέσμευση η αμοιβαία ενημέρωση, αλλά και η συνεργασία σε τομείς όπου αυτό είναι εφικτό, να συνεχιστεί.

Παράλληλα, η ARCI Toscana κατάφερε να συγκεντρώσει με διάφορες δραστηριότητες που πραγματοποίησε 1.400 ευρώ για τους πρόσφυγες που βρίσκονται στην Ελλάδα, ποσό που έστειλε στην οργάνωσή μας προκειμένου να αγοραστούν τρόφιμα και είδη υγιεινής και να διανεμηθούν σε πρόσφυγες. Μάλιστα, 3 μέλη τους έχουν εκφράσει την πρόθεση να έρθουν στην Ελλάδα για ένα μήνα και να προσφέρουν εθελοντικά τις υπηρεσίες τους.

Εκδηλώσεις της ΕΕΔΔΑ με το Δήμο Χαϊδαρίου για το προσφυγικό

Στον καταυλισμό του Σκαρμαγκά

Ο προσφυγικός καταυλισμός του Σκαρμαγκά αντήχησε από παιδικές φωνές που φώναζαν το σύνθημα «ανοίξτε τα σύνορα!», νωρίς το απόγευμα στις 17 Απρίλη, μέρα που η δημοτική αρχή του Δήμου Χαϊδαρίου, με επικεφαλής το δήμαρχο, Μιχάλη Σελέκο, πραγματοποίησε εκδήλωση για τα μικρά προσφυγόπουλα. Ο χώρος αυτός «προσωρινής» φιλοξενίας των προσφύγων και των οικογενειών τους, που είναι στη δικαιοδοσία του Δήμου Χαϊδαρίου, πλημμύρησε από φωνές, τραγούδια, μουσικές, χορούς, ζωγραφιές.

Ο δήμαρχος στην παρέμβασή του καλωσόρισε με τα πιο θερμά λόγια τους πρόσφυγες και μετανάστες που βρήκαν καταφύγιο στον καταυλισμό αυτό. Υποσχέθηκε ότι, από τη μεριά του, θα κάνει κάθε δυνατή προσπάθεια για να διευκολύνει τη ζωή τους όσο διάστημα παραμένουν εκεί. Υπερασπίστηκε, για άλλη μια φορά, τα δίκαια αιτήματά τους για ανοιχτά σύνορα και ταξιδιωτικά έγγραφα που θα τους επιτρέψουν να ταξιδέψουν στις χώρες επιλογής τους, όπου θα αρχίσουν μια νέα ζωή χωρίς να τους σκιάζει ο φόβος του πολέμου. Τόνισε τις τεράστιες ευθύνες του ιμπεριαλισμού, που για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του μονοπωλιακού κεφαλαίου, δεν διστάζει να ανάβει φωτιές πολέμου, να σκοτώνει και να ξεριζώνει αθώους άμαχους. Καταδίκασε την Ευρωπαϊκή Ένωση που με τις αποφάσεις της τους εγκλωβίζει στη χώρα μας αλλά και την ελληνική κυβέρνηση που συνυπογράφει όλες αυτές τις αποφάσεις και φέρνει τους ΝΑΤΟικούς σφαγείς στο Αιγαίο σαν τοποτηρητές. Την κάλεσε να πάρει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να αναβαθμίσει τις υποδομές υποδοχής, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και να προσφέρει ανθρωπίνες συνθήκες διαβίωσης για τους πρόσφυγες, για όσο διάστημα παραμένουν στη χώρα μας. Τέλος, κάλεσε πρόσφυγες και μετανάστες σε κοινούς αγώνες με τους έλληνες εργαζόμενους όχι μόνο ενάντια στον πόλεμο αλλά και για τα κοινά προβλήματα που κάνουν τη ζωή μας αβίωτη. Όμως, όπως δήλωσε, τέτοιου είδους εκδηλώσεις αλληλεγγύης όσο πολύτιμες και απαραίτητες κι αν είναι, δεν μπορούν να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες προσφύγων και μεταναστών. Αυτές οι ανάγκες είναι αποκλειστική μέριμνα του κράτους, το οποίο οφείλει να τις καλύψει άμεσα, μακριά από μικροκομματικές σκοπιμότητες και συμμετοχή αμφί-

βολης προέλευσης και προαίρεσης ΜΚΟ.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν και συμμετείχαν σύλλογοι φοιτητών, δασκάλων, νηπιαγωγών και ιστορικού – αρχαιολογικού τμήματος καθώς και η Λαϊκή Επιτροπή του Δήμου του Ιλίου.

Η ΕΕΔΔΑ, από την πρώτη στιγμή που παρουσιάστηκε το πρόβλημα των προσφύγων και μεταναστών, ανέπτυξε πολύμορφη δράση, άλλοτε μόνη της και άλλοτε σε συνεργασία με άλλους φορείς. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, ξεκίνησε καμπάνια αλληλεγγύης και κάλεσε μέλη και φίλους να συνεισφέρουν ακόμα και με την πιο μικρή βοήθεια σε τρόφιμα και χρήματα. Η άμεση και μαζική ανταπόκριση ξάφνιασε! Τα είδη πρώτης ανάγκης που συγκεντρώθηκαν ήταν πάρα πολλά και συγκεντρώθηκαν σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Η εκδήλωση του Δήμου Χαϊδαρίου έδωσε την καλύτερη ευκαιρία στην ΕΕΔΔΑ αντιπροσωπεία της οποίας, σε συνεννόηση με το δήμαρχο, επισκέφτηκε τον καταυλισμό, και μοίρασε σε μικρούς και μεγάλους τα είδη πρώτης ανάγκης που είχε συγκεντρώσει. Και ήταν μεγάλη ανακούφιση για όλους που τα είδη αυτά ήταν τόσο πολλά που δεν έμεινε κανείς παραπονεμένος, κανείς που να μην πάρει, ακόμα και για δεύτερη φορά. Το πανό της με το επίκαιρο σύνθημα «Εξω το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο», που απλώθηκε στα συρματοπλέγματα, δέσποζε σε όλο τον καταυλισμό.

Εκείνο που έμεινε χαραγμένο στη μνήμη όλων όσοι επισκέφτηκαν τον καταυλισμό στο Σκαρμαγκά ήταν οι παιδικές αντιδράσεις. Αλήθεια, πόσο όμορφη είναι η παιδική αθωότητα που μπορεί να μετατρέψει το παιχνίδι μέσα στα χώματα σε ανεπίκλητη χαρά. Φωνές και γέλια που έχουν τη δύναμη να καλύψουν τις κραυγές αγωνίας των μεγάλων. Μάτια που λάμπουν από ξενοιασιά και κρύβουν το δακρυσμένο βλέμμα των ενήλικων. Ακόμα και η παραμικρή βοήθεια που τους προσφέρεται είναι ικανή να μετατρέψει τη φρικτική πραγματικότητα της απώλειας, της προσφυγιάς, του πόνου σε αναστεναγμό ανακούφισης.

Είναι βέβαιο ότι ο ελληνικός λαός, δεν θα ξεχωρίσει τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων από τα δικά του δυσβάστακτα προβλήματα. Θα τα βάλει δίπλα-δίπλα και θα παλέψει για τη λύση τους σε κοινούς αγώνες. Γιατί τα προβλήματα των ανθρώπων είναι κοινά και οι αγώνες όλων μας για τη λύση τους είναι κοινόι.

Στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Χαϊδαρίου

Η συνεργασία μας με τον αγωνιστή δήμαρχο Χαϊδαρίου, Μιχάλη Σελέκο, για το προσφυγικό ζήτημα συνεχίστηκε με εκδήλωση που προγραμματίσαμε, από κοινού, στο Πολιτιστικό Κέντρο Χαϊδαρίου, τη Δευτέρα 16 Μάη.

Η εκδήλωση έγινε για την όσο το δυνατό πληρέστερη ενημέρωση και μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση των κατοίκων του Δήμου γύρω από αυτό το καυτό πρόβλημα, που ακόμα αντιμετωπίζει η χώρα μας χωρίς να φαίνεται, τουλάχιστον προς το παρόν, κάποια διέξοδος και λύση.

Την κεντρική ομιλία της εκδήλωσης έκανε η Λίνα Κροκίδη, μέλος της Συντονιστικής Γραμματείας της Δημοκρατικής Συσπείρωσης για τις Λαϊκές Ελευθερίες και την Αλληλεγγύη. Παρέμβαση εκ μέρους της ΕΕΔΔΑ έκανε η Μάρη Λαυρεντιάδου, μέλος του Τμήματος Μεταναστών της οργάνωσης. Χαιρετισμό απεύθυνε, τέλος, στους παραβρισκόμενους ο δήμαρχος Χαϊδαρίου.

Η ΕΕΔΔΑ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΦΙΣΑΣ ΤΟΥ ΕΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Σε συνέχεια των δραστηριοτήτων που αποφάσισε το ΕΕΤΕ για το πρόβλημα των μεταναστών και προσφύγων, μόλις αυτό οξύνθηκε με τις χιλιάδες ξεριζωμένους που κατέλυσαν στο Πεδίο του Άρεως, το ΕΕΤΕ πήρε την πρωτοβουλία να διοργανώσει έκθεση αφίσας με θέμα το μεταναστευτικό. Η έκθεση πραγματοποιήθηκε στο Ίδρυμα Μιχάλη Κακογιάννη, από τις 3 έως τις 19 Ιούνη και συμμετείχαν με έργα τους εμπνευσμένα από το σχετικό θέμα τα μέλη του ΕΕΤΕ.

Στα εγκαίνια η ΕΕΔΔΑ ήταν επίσημα προσκαλεσμένη και εκπροσωπήθηκε από τη γενική γραμματέα της, Ευγενία Παπαμακαρίου, η οποία και εκφώνησε το παρακάτω χαιρετιστήριο μήνυμα στους συμμετέχοντες:

Φίλες και φίλοι,

Εκ μέρους της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) ευχαριστούμε για την πρόσκληση και για την

ευκαιρία που μας δίνετε να απευθυνθούμε σ' εσάς. Σας συγχαίρουμε για την πρωτοβουλία σας αυτή, που ξεκίνησε σαν ιδέα από την πρώτη στιγμή που οξύνθηκε το πρόβλημα με τη συγκέντρωση μεγάλου αριθμού προσφύγων και μεταναστών στο Πεδίο του Άρεως και είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε σε συνάντηση της οργάνωσής μας με το Διοικητικό σας Συμβούλιο.

55.000 άνθρωποι, ανάμεσά τους γυναίκες, παιδιά, μωρά, ανάπηροι, βρίσκονται σήμερα εγκλωβισμένοι στη χώρα μας, προσπαθώντας να φτάσουν στον ευρωπαϊκό «παράδεισο», με τίμημα πολλές φορές την ίδια τους τη ζωή, και ζουν κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, χωρίς να γνωρίζουν καν τι τους ξημερώνει.

Ο αριθμός των προσφύγων και μεταναστών τα τελευταία χρόνια σε όλες τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου και της Ευρώπης έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο και είναι αποτέλεσμα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, των πολέμων, της καταστολής και της καταλήστευσης των χωρών τους από τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Τα κατασταλτικά μέτρα πάνε χέρι-χέρι με τις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς εργασίας για φτηνή εργατική δύναμη.

Η ΕΕΔΔΑ από την πρώτη στιγμή κατάγγειλε την απαράδεκτη μεταναστευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που οδήγησε σε ενίσχυση του Frontex και απαίτησε την κατάργηση του Κανονισμού του Δουβλίνου και της Συνθήκης Σένγκεν, και καταδίκασε την παρουσία ΝΑΤΟικών δυνάμεων στο Αιγαίο, με πρόσχημα τον έλεγχο των μεταναστευτικών ροών.

Η ελληνική κυβέρνηση ενεργά στήριξε και στηρίζει την πολιτική αυτή, εξακολουθεί και συμμετέχει στους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς και έβαλε φαρδιά-πλατιά την υπογραφή της στη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για την παρουσία του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο και την επιστροφή με συνοπτικές διαδικασίες προσφύγων και μεταναστών. Πιστεύουμε ότι η έκθεση αυτή είναι μια πολύ σημαντική πρωτοβουλία για την παραπέρα ευαισθητοποίηση του ελληνικού λαού για το σοβαρότατο αυτό ζήτημα, μιας και «μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις» και από την πλευρά μας θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατό για να φτάσει αυτό το μήνυμα σε όσο γίνεται περισσότερους ανθρώπους.

A

ποχαιρετάμε έναν μεγάλο επαναστάτη, έναν κομμουνιστή ηγέτη που συνέδεσε το όνομά του, τη ζωή του ολόκληρη, με όλα τα μεγάλα γεγονότα των τελευταίων χρόνων. Που έδωσε τη ζωή του με την πορεία της χώρας του τα τελευταία 70 χρόνια, με τους δύσκολους αγώνες του λαού του και τους αγώνες κυρίως των λαών της Λατινικής Αμερικής, αλλά και όλων εκείνων που υφίστανται την εκμετάλλευση και καταπίεση σε όλο τον κόσμο.

Από την εποχή της επίθεσης στους στρατώνες Μονκάδα και Μπαγιάμο στις 26 Ιούλη του 1953 μέχρι σήμερα, όλα όσα συνέβησαν στην Κούβα φέρνουν τη σφραγίδα του και καθοδηγήθηκαν απ' αυτόν. Η νικηφόρα Επανάσταση του 1959, η δύσκολη και πολλές φορές επώδυνη οικοδόμηση του σοσιαλισμού, η αντίσταση στις ανελέητες επιθέσεις του ιμπεριαλισμού, πρώτα και κύρια των ΗΠΑ, στο βάρβαρο αποκλεισμό που επέβαλαν οι ΗΠΑ και διατηρείται μέχρι σήμερα, η αντιμετώπιση της «Κοινής Θέσης» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι αδιανόητες για μας τους Ευρωπαίους θυσίες του κουβανικού λαού στη διάρκεια της «ειδικής περιόδου», μετά, δηλαδή, τις ανατροπές στη Σοβιετική Ένωση και στις χώρες της Ανατολικής και Κεντρικής Ευρώπης, όλα αυτά είναι αδιάσπαστα δεμένα με την προσωπικότητά του.

Ο Φιδέλ μας έκανε να καταλάβουμε ακόμα καλύτερα, ακόμα πιο βαθιά, την έννοια της διεθνιστικής αλληλεγγύης. Όπου χρειάστηκε, με προτροπή του, έτρεξαν τα καλύτερα παιδιά του κουβανικού λαού: στη Λατινική Αμερική, στην Αφρική, στην Ασία, αλλά και στις ίδιες τις ΗΠΑ και την Ευρώπη. Στην αντιμετώπιση σεισμών, ασθενειών, επιδημιών, πλημμυρών, καταστροφών, λιμών. Και η Κούβα δεν έδωσε από το περίσσειμά της, γιατί τίποτα δεν της περισσεύει. Μοιράστηκε απλόχερα με τους άλλους λαούς, πολλές φορές φτωχότερους κι από την ίδια, το λίγο που διαθέτει. Αυτό είναι ένα δίδαγμα, που θα μείνει άσβεστο στη μνήμη μας και θα μας οδηγεί στα επόμενα βήματά μας.

Αποχαιρετάμε τον Φιδέλ με ένα μεγάλο ευχαριστώ για όσα μας έδωσε, για όσα μας δίδαξε και υποσχόμαστε να είμαστε στο πλευρό του κουβανικού λαού και στους επόμενους και μελλοντικούς αγώνες του. Ο Φιδέλ είναι από εκείνους που, όπως λέει ο Μπρεχτ, είναι οι αγωνιστές μιας ολόκληρης ζωής, απόλυτα απαραίτητοι, αυτοί που δεν πεθαίνουν ποτέ. Θα μείνουμε πιστοί στο παράδειγμά του. Τον αποχαιρετάμε, λοιπόν, με ένα μεγάλο Venceremos!

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΑΒΕΒΑΙΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Αβέβαιη εξακολουθεί να είναι η κατάσταση στην Κολομβία μετά την υπογραφή της συμφωνίας ειρήνευσης ανάμεσα στην κυβέρνηση της χώρας και το αντάρτικο κίνημα Επαναστατικές Ένοπλες Δυνάμεις Κολομβίας-Στρατός του Λαού (FARC-EP). Όπως είναι γνωστό, οι δύο πλευρές υπέγραψαν τελικά τη συμφωνία επίσημα στις 26 Σεπτεμβρίου, ύστερα από 4 χρόνια συνομιλιών στην Αβάνα της Κούβας, στην πόλη της Κολομβίας Καρταχένα δε las Ίντιας, με την παρουσία του Μπαν Κι Μουν, του υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Τζον Κέρι, πολλών ηγετών λατινοαμερικάνικων χωρών, της Κριστίν Λαγκάρντ του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αξιωματούχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πρεσβευτών.

Λίγες μέρες νωρίτερα, και συγκεκριμένα στις 17-23 Σεπτεμβρίου, είχε πραγματοποιηθεί στην περιοχή Γιαρί, στο νότο της Κολομβίας, η 10η Πανεθνική Συνδιάσκεψη των FARC-EP, με τη συμμετοχή 200 αντιπροσώπων, με μοναδικό θέμα την επικύρωση των χειρισμών της αντιπροσωπείας της οργάνωσης και της ίδιας της ειρηνευτικής συμφωνίας. Η συζήτηση ήταν εξαιρετικά έντονη, σύμφωνα με πληροφορίες που έγιναν γνωστές, αφού η τήρηση της συμφωνίας

εξαρτάται ουσιαστικά από την κυβέρνηση και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς της, τις παραστρατιωτικές ομάδες και μεγάλο κομμάτι της αστικής τάξης, με επικεφαλής τους πανίσχυρους κτηνοτρόφους, που διαφωνούν με τη συμφωνία αλλά και με την ειρήνευση. Άλλωστε, δεν έχει ξεχαστεί και η οδυνηρή έκβαση προηγούμενης συμφωνίας που είχε υπογραφεί τη δεκαετία του '80 και είχε οδηγήσει σε μαζικές δολοφονίες περίπου 5.000 στελεχών του κινήματος που συμμετείχαν στην «Πατριωτική Ένωση», ένα φορέα που είχαν δημιουργήσει οι FARC-EP μετά τη συμφωνία στην πόλη Ουρίμπε. Όλα αυτά δημιούργησαν πολλές αμφιβολίες και ανησυχίες στους μαχητές των FARC-EP, και παρόλο που η συμφωνία εγκρίθηκε στη Συνδιάσκεψη, οι διαφωνίες ήταν πολλές και σοβαρές.

Στις 2 του Οκτώβριου η ειρηνευτική συμφωνία απορρίφθηκε σε δημοψήφισμα που έγινε, με ποσοστό 50,21% που πήρε το ΟΧΙ, 49,78% το ΝΑΙ και με μια τεράστια αποχή της τάξης του 62,57%. Επικεφαλής της εκστρατείας του ΟΧΙ είχε τεθεί από την αρχή το κόμμα του ακροδεξιού γερούσιαστή και πρώην προέδρου της Κολομβίας, Άλβαρο Ουρίμπε Βέλες, γνωστού για τις σχέσεις του με τις παραστρατιωτικές

ομάδες. Μέλος της κυβέρνησης του Ουρίμπε, και μάλιστα υπουργός Άμυνας, ήταν και ο Μανουέλ Σάντος, σημερινός πρόεδρος της χώρας, που υπέγραψε την τωρινή συμφωνία.

Το αποτέλεσμα ήταν να αρχίσουν και πάλι συνομιλίες ώστε να αναθεωρηθούν τα σημεία εκείνα που είχαν δεχτεί τη μεγαλύτερη κριτική, επειδή θεωρήθηκαν φιλικά προς το αντάρτικο κίνημα. Τελικά, οι συνομιλίες κατέληξαν σε μια αναθεωρημένη συμφωνία 330 σελίδων, ακόμα πιο αρνητική από την προηγούμενη για το αντάρτικο κίνημα, η οποία υπογράφηκε στις 24 Νοέμβρη και εγκρίθηκε από τη Γερουσία και το Κογκρέσο.

Με αυτό τον τρόπο τέλειωσε μια ένοπλη σύγκρουση που κράτησε 52 χρόνια και κόστισε τη ζωή 250 χιλιάδων Κολομβιανών και από τις δύο πλευρές και οδήγησε σε αναγκαστικό εκτοπισμό περίπου 6,5-7 εκατομμύρια ανθρώπους.

Ωστόσο, η κατάσταση δεν είναι τόσο απλή, όσο παρουσιάζεται. Ο επικεφαλής των FARC-EP, Τιμοσένκο, μίλησε κατά την τελική υπογραφή για μια «μεταβατική κυβέρνηση για την ειρήνη», πράγμα που απορρίφθηκε από ολόκληρη την αντίδραση. Στο μήνυμά τους για την καινούργια χρονιά, οι FARC-EP μιλάνε για μια χειροπιαστή δημοκρατία που να τους περιλαμβάνει όλους και για εθνική συναίνεση. Παράλληλα, στις 27 Οκτώβρη σταμάτησαν οι συνομιλίες στο Κίτο πριν καλά-καλά αρχίσουν, ανάμεσα στην κυβέρνηση και τον Εθνικό Απελευθερωτικό Στρατό (ELN).

Από την πλευρά του, ο επικεφαλής της εκστρατείας κατά της συμφωνίας, Άλβαρο Ουρίμπε, κάλεσε ανοιχτά σε πραξικόπημα, λέγοντας: «Πρέπει να περάσουμε στη δράση (...) να πάρουμε την εξουσία, γιατί ο στρατός της Κολομβίας έχει τα χέρια του δεμένα από μια ολοκληρωτική συμμαχία Σάντος-Τιμοσένκο».

Ταυτόχρονα, στις 31 Δεκέμβρη, ο στρατός βομβάρ-

δισε και στη συνέχεια συνέλαβε μια σειρά μαχητές του Εθνικού Απελευθερωτικού Στρατού στο Μοντεκρίστο, Σουρ δε Μπολίβαρ, ενώ συνεχίζονται και οι δολοφονίες και οι συλλήψεις σε ολόκληρη τη χώρα. Στη Γουαχίρα, στις 31 Δεκέμβρη, γιορτάζοντας τον ερχομό της νέας χρονιάς, έγινε ένας χορός από τις FARC-EP με την παρουσία και των μελών του ΟΗΕ στην περιοχή. Ξέσπασε σκάνδαλο, η αντιπροσωπεία του ΟΗΕ στην Κολομβία απέσυρε τα μέλη της από το Μηχανισμό Παρακολούθησης και Επαλήθευσης της περιοχής, ενώ οι FARC-EP δήλωσαν πως δεν θα επιστρέψουν στο μηχανισμό αν δεν γυρίσουν και τα μέλη του ΟΗΕ. Ο μηχανισμός αυτός αποτελείται από εκπροσώπους του ΟΗΕ, της κυβέρνησης και των FARC-EP.

Αλλά γενικά η κυβέρνηση μέχρι σήμερα δεν έχει εκπληρώσει όσα είχε αναλάβει. Για παράδειγμα, σε μια σειρά περιοχές δεν δημιουργήθηκαν οι εγκαταστάσεις που έπρεπε για να υποδεχτούν τους αντάρτες στις λεγόμενες μεταβατικές ζώνες εξομάλυνσης, έτσι ώστε να πάνε εκεί οι αντάρτες για να παραδώσουν τα όπλα τους.

Γεγονός είναι ότι η κατάσταση γίνεται όλο και πιο δύσκολη, κι ας είναι ακόμα ελεγχόμενη, και κανείς δεν μπορεί να πει πώς θα φτάσουν οι λαϊκές δυνάμεις μέχρι τις εκλογές που προβλέπονται για το Μάη του 2018. Το επόμενο βήμα που αναμένεται με μεγάλο ενδιαφέρον είναι η μετατροπή των FARC-EP σε νόμιμο κόμμα ή κίνημα, η μετονομασία τους, το νέο τους πρόγραμμα κλπ. Παράλληλα, ο επικεφαλής των FARC-EP δήλωσε σε συνέντευξη που έδωσε ότι η οργάνωση δεν πρόκειται να κατεβάσει υποψήφιο στις επόμενες εκλογές και ότι τώρα προτεραιότητα έχει η αποζημίωση των θυμάτων της ένοπλης σύγκρουσης. Το σύνολο των θυμάτων που έχουν καταχωρηθεί στη Μονάδα Θυμάτων είναι κάτι λιγότερο από 7 εκατομμύρια.

● ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Εκδήλωση ΕΕΔΔΑ και ΕΕΔΥΕ για τη Νάκμπα

Με θέμα «68 χρόνια από την καταστροφή (Νάκμπα) των Παλαιστινίων ο αγώνας συνεχίζεται για ανεξάρτητο κράτος και τερματισμό της κατοχής», η ΕΕΔΔΑ και η ΕΕΔΥΕ πραγματοποίησαν στις 31 Μάη εκδήλωση αλληλεγγύης με το λαό της Παλαιστίνης στην αίθουσα εκδηλώσεων του Συνδικάτου Οικοδόμων Αθήνας.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε την ίδια περίοδο που δυο μέλη του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης βρίσκονταν στην Ελλάδα. Ο παλιός γνώριμος και φίλος των δυο οργανώσεων, Άκελ Τακάζ, συντονιστής της Παλαιστινιακής Επιτροπής Ειρήνης και Αλληλεγγύης και ο Χένρι Λόουεντορφ, αντιπρόεδρος του Συμβουλίου Ειρήνης των ΗΠΑ.

Η παρέμβαση του Άκελ Τακάζ ήταν, όπως πάντα, ενδιαφέρουσα και εμπεριστατωμένη.

Ανάμεσα στα άλλα, τόνισε ότι το ισλαμικό ζήτημα έχει τραβήξει την προσοχή μακριά από το παλαιστινιακό, το οποίο έχει μείνει στάσιμο εδώ και τρία χρόνια μιας και το βλέμμα όλων είναι στραμμένο προς τη Συρία και τα όσα διαδραματίζονται εκεί. Φυσικά, οι ιμπεριαλιστές δεν ξεχνούν ούτε στιγμή τα σχέδιά τους για τη Νέα Μέση Ανατολή που θα έχουν τραγικές εξελίξεις για τους λαούς όλης της περιοχής.

Η καπιταλιστική οικονομική κρίση, εκτός από τους πολέμους που μαίνονται στην περιοχή, έχει επηρεάσει και την οικονομία της Παλαιστίνης με τραγικές συνέπειες. Η οικονομική βοήθεια που δέχεται η Παλαιστίνη μεταφράζεται σε 100 εκατομμύρια από τους φόρους που συγκεντρώνει το Ισραήλ και τα υπόλοιπα από αραβικές χώρες. Η βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρκεί μόνο για την επιβίωση του παλαιστινιακού λαού ενώ η Παλαιστινιακή Αρχή υποχρεώνεται να δίνει αναφορά ακόμα και για το πού θα τα ξοδέψει. Εκτός αυτού, οι Ευρωπαίοι δίνουν χρήματα για την κατασκευή ενός δρόμου. Μόλις ολοκληρωθεί ο δρόμος, το Ισραήλ τον γκρεμίζει. Χωρίς ούτε μια έστω λεκτική διαμαρτυρία, οι Ευρωπαίοι ξαναδίνουν χρήματα για να ξαναχτιστεί ο δρόμος, που τον ξαναγκρεμίζουν οι Ισραηλινοί και η ιστορία συνεχίζεται έτσι.

Στο εσωτερικό της χώρας συνεχίζονται οι διαμαρτυρίες, πράγμα που σημαίνει ότι η εναντίωση των Παλαιστινίων στο Ισραήλ δεν τους αφήνει να ξεχάσουν τα κοινωνικά και πολι-

τικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά. Το 2015, εξαιτίας των δυσκολιών που αντιμετώπιζε η παλαιστινιακή κοινωνία, ξεκίνησαν κάποιες μαζικές αντιδράσεις ενάντια στο Ισραήλ. Δεν είχαν, όμως, σαφή στόχο και προσανατολισμό με αποτέλεσμα να υπάρξουν τεράστιες απώλειες και να δοθεί η αφορμή στο Ισραήλ να σκληρύνει παραπέρα τη στάση του.

Σαν να μην είναι αρκετό το οικονομικό πρόβλημα από μόνο του, ο ισραηλινός στρατός συνεχίζει απτόητος να σκοτώνει χωρίς αιτία. Σκοτώνουν εν ψυχρώ κάποιον Παλαιστίνιο που βάζει το χέρι στην τσέπη του για να βγάλει το κινητό του.

Οι εποικισμοί στη Δυτική Όχθη συνεχίζονται απτόητοι σε σημείο που πολλοί να μιλούν πια για κράτος-απαρτχάιντ. Ο δε εκφασισμός της ισραηλινής κοινωνίας έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο που πολλοί Ισραηλινοί δηλώνουν ανοιχτά ότι «τους ισραηλινούς φιλειρηνιστές πρέπει να τους σκοτώσουμε αλλά τους ισραηλινούς κομμουνιστές να τους στείλουμε στο Άουσβιτς». Φαντάζεται, βέβαια, κανείς πώς θα είναι τα πράγματα τώρα που εκλέχτηκε βουλευτής της ισραηλινής βουλής και ο φασίστας Λίμπερμαν, που κάνει τον ακροδεξιό Νετανιάχου να μοιάζει με αρνί.

Όσο για την Ελλάδα, είναι θλιβερό ότι πρώτη φορά υπάρχει τόσο καλή συνεργασία Ελλάδας-Ισραήλ. Την ίδια ώρα που ο παλαιστινιακός λαός στενάζει κάτω από την καταπίεση του ισραηλινού κράτους, η ελληνική κυβέρνηση κλείνει συμφωνίες στρατιωτικές και εμπορικές με το Ισραήλ. Αλλά, δεν μπορεί να περιμένει κανείς άλλη συμπεριφορά από μια κυβέρνηση που παίρνει τέτοια αντιλαϊκά μέτρα για τον ίδιο το λαό της.

Αν σε όλα τα παραπάνω προσθέσει κανείς και το γεγονός ότι η εξωτερική πολιτική της Παλαιστίνης δεν βρίσκεται σε καθόλου καλό σημείο όχι μόνο εξαιτίας του διχασμού ανάμεσα στη Φατάχ και τη Χαμάς αλλά και μέσα στους ίδιους τους κόλπους της Φατάχ, κατανοεί τα προβλήματα που έχει η χώρα να αντιμετωπίσει. Το μόνο θετικό είναι ότι όλες οι δυνάμεις βλέπουν ότι το πρόβλημα δεν μπορεί να επιλυθεί με τους παλιούς τρόπους. Πιστεύουν ότι πρέπει να διεθνοποιηθεί με πίεση προς τις ΗΠΑ, ΕΕ και ΟΗΕ. Αποτελέσματα δεν υπάρχουν ακόμα αλλά κανείς δεν μπορεί να πάψει να ελπίζει και να αγωνίζεται.

Ο Χένρι Λόουεντορφ από τις ΗΠΑ έδωσε στοιχεία για τις προσπάθειες που κάνουν οι φιλειρηνιστές της τεράστιας αυτής χώρας αλλά και τα αποτελέσματα αυτών των προσπαθειών.

Ο αγώνας των φιλειρηνιστών των ΗΠΑ συνεχίζεται εδώ και πολλά χρόνια αλλά δεν χάνουν ούτε το κουράγιο τους ούτε την αισιοδοξία τους ότι, τελικά, θα καταφέρουν να πείσουν την αμερικανική κοινωνία ότι δεν μπορεί η χώρα τους να συνεχίσει την ίδια ιμπεριαλιστική πολιτική έναντι άλλων χωρών και περιοχών. Ότι τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αλλά και η θρησκεία χρησιμοποιούνται για τις σκοπιμότητες του ιμπεριαλισμού και όχι για τα δικαιώματα των απλών ανθρώπων.

Για την Παλαιστίνη είπε ότι η οργάνωσή τους συγκέντρωσε χιλιάδες υπογραφές κάτω από κείμενο με το οποίο ζητούσαν να μην επιτραπεί στον Νετανιάχου να απευθύνει ομιλία στη βουλή των ΗΠΑ. Το κείμενο αυτό με τις υπογραφές το κατέθεσαν στη βουλή και το αποτέλεσμα ήταν 59 βουλευτές να αρνηθούν να παραστούν στη Βουλή στη διάρκεια της ομιλίας του Νετανιάχου.

Κλείνοντας την παρέμβασή του, τόνισε ότι το πιο σημαντικό είναι η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του ελληνικού λαού πάνω στα καυτά προβλήματα του παλαιστινιακού λαού, η αλληλεγγύη του και η πίεση που πρέπει να ασκήσει στην ελληνική κυβέρνηση για να αναγνωρίσει το κράτος της Παλαιστίνης και να αλλάξει τη στάση του απέναντι στο Ισραήλ. Είναι στόχοι που έχει και το δικό τους κίνημα και πάνω σ' αυτούς δίνουν όλες τους τις δυνάμεις για την όσο το δυνατό πιο πειστική ενημέρωση του αμερικανικού λαού.

Την επόμενη μέρα, το ταξίδι του Άκελ Τακάζ στη χώρα μας ολοκληρώθηκε με επίσκεψη στο Δήμο Πετρούπολης και στο Δήμο Χαϊδαρίου, πλαισιωμένος από αντιπροσωπεία της

ΕΕΔΔΑ. Στη διάρκεια της επίσκεψής του στο Δήμο Πετρούπολης, ενημέρωσε εκτενώς το δήμαρχο για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα του. Επίσης, στο Δήμο Χαϊδαρίου συζήτησε με το δήμαρχο και πολλά μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου.

Η ΕΕΔΔΑ, από τη μεριά της, δεν θα πάψει να αγωνίζεται για το δίκιο του παλαιστινιακού λαού. Για να αποκτήσει μια πατρίδα ελεύθερη, ανεξάρτητη, κυρίαρχη, στα σύνορα του '67 με πρωτεύουσα την Ανατολική Ιερουσαλήμ. Σ' αυτό τον αγώνα ζητάμε τη συμπαράσταση όλου του ελληνικού λαού. Γιατί δεν υπάρχει ειρήνη αν δεν υπάρχει δικαιοσύνη για όλους τους λαούς της γης.

● Η ΕΕΔΔΑ στην 36η Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης

Κι αυτή τη χρονιά μέλη και φίλοι της ΕΕΔΔΑ πορεύτηκαν στα βήματα των ειρηνοδρόμων, στο πλευρό των μαζικών οργανώσεων της Αθήνας με το δικό τους ξεχωριστό πανό, την Κυριακή 15 Μάη.

Για άλλη μια φορά οι δρόμοι της Αθήνας αντήχησαν από τα συνθήματα των οδοιπόρων της ειρήνης, όπως το «Αυτοί σκοτώσαν Λαμπράκη, Μπελογιάννη φονιάδες των λαών Αμερικό-κάνοι», «Έξω το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο», «Καμία εμπλοκή καμιά συμμετοχή, έξω οι βάσεις κι οι Αμερικανοί», «Οι φαντάροι είναι του λαού παιδιά, έξω από τα σύνορα δεν έχουνε δουλειά», και άλλα.

Η πορεία κατέληξε στο Υπουργείο Άμυνας, όπου την κεντρική ομιλία εκφώνησε ο Γενικός Γραμματέας του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, Θανάσης Παφίλης. Εκτενή ομιλία εκφώνησε, επίσης, ο Γιώργος Λαμπράκης, γιος του μάρτυρα της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη και αντιπρόεδρος της ΕΕΔΥΕ. Εκ μέρους της Κίνησης για την Εθνική Άμυνα (ΚΕΘΑ), χαιρετισμό απεύθυνε ο απόστρατος αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού, Γιώργος Γκαντίδης. Ακολούθησε συναυλία, αφιερωμένη στην ξεχωριστή αυτή μέρα από τον Γιώργο Σαρρή.

Εκ μέρους της ΕΕΔΔΑ, η γγ της, Ευγενία Παπαμακαρίου απεύθυνε τον παρακάτω χαιρετισμό προς τους οδοιπόρους, στη στάση που πραγματοποιήθηκε στη Ραφήνα.

Συνοδοιπόροι της ειρήνης,

Η φετινή Μαραθώνια πορεία στη μνήμη του αγωνιστή της ειρήνης, Γρηγόρη Λαμπράκη, γιορτάζεται κάτω από τη σκιά των τεράστιων προβλημάτων, αποτέλεσμα της ιμπεριαλιστικής πολιτικής με τις χιλιάδες πρόσφυγες και οικονομικούς μετανάστες που φεύγουν από τις πατρίδες τους κυνηγημένοι είτε από πολέμους είτε από την εκμετάλλευση των χωρών τους και τη φτώχεια που αυτή φέρνει μαζί της. Προβλήματα που έρχονται να προστεθούν στην τεράστια οικονομική κρίση που μαστίζει όλους τους λαούς της γης και την κάνουν ακόμα πιο δυσβάστακτη οι αντιλαϊκές πολιτικές που συνεχίζουν να ρίχνουν στις πλάτες της εργατικής τάξης το βάρος της ανάκαμψης της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου.

Η «αριστερή» μας κυβέρνηση, ακριβώς όπως όλες οι προηγούμενες, επιμένει να βάζει τα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών του ΝΑΤΟ, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ πάνω από τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και τη θέλησή του για ειρήνη και προκοπή. Βάζει σε κίνδυνο τα εδαφικά και κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας μπλέκοντάς την ολοένα και πιο βαθιά στους ανταγωνισμούς και τις λυκοσυμαχίες τους με τη φρούδα ελπίδα ότι οι μεγάλοι ελληνικοί επιχειρηματικοί όμιλοι θα πάρουν ένα, έστω και μικρό, κομμάτι από τη μοιρασιά της πίτας. Με τη συναίνεσή της για την παρουσία του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο, με το ψεύτικο πρόσχημα της αντιμετώπισης του προσφυγικού-μεταναστευτικού «προβλήματος», επιτρέπει την επιθετικότητα της Τουρκίας και τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις των συνόρων μας, γεγονός που βάζει τις βάσεις για μελλοντικές αμφισβητήσεις της ελληνικότητας νησιών και βραχονησίδων.

Η ΕΕΔΔΑ, κομμάτι αναπόσπαστο του μαζικού λαϊκού κινήματος της χώρας μας, δίνει από το σημερινό βήμα υπόσχεση ότι με όλες τις δυνάμεις της θα συνεχίσει να στέκεται αλληλέγγυα όχι μόνο στο λαό μας και στους πρόσφυγες και μετανάστες που παραμένουν εγκλωβισμένοι στη χώρα μας αλλά και σε όλους τους λαούς που βιώνουν στις χώρες τους ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, πολέμους, υποκινούμενες εμφύλιες συρράξεις, καταστολή, εκμετάλλευση, καταπίεση, όλα στο όνομα της πάταξης της τρομοκρατίας, εφεύρημα και δημιουργήματα των ιμπεριαλιστών για να δώσουν νομιμοφανή μανδύα στις αντιλαϊκές ενέργειές τους.

Λαοί όλων των χωρών, ενωθείτε για το δίκιο και τη λευτεριά που όλοι ονειρευόμαστε!

● Η ΕΕΔΔΑ στη γιορτή για τα 40 χρόνια από την ίδρυση της ΟΓΕ

Με σύνθημα «1976-2016, 40 χρόνια ΟΓΕ, συνεχίζουμε ασυμβίβαστα στο δρόμο του αγώνα για τη γυναικεία ισοτιμία και τις σύγχρονες ανάγκες μας», γιόρτασε η ΟΓΕ την επέτειο της ίδρυσής της με μια μεγάλη και λαμπερή συγκέντρωση που πραγματοποιήσε στο γήπεδο του ΣΠΟΡΤΙΓΚ, στην Αθήνα, την Κυριακή 29 Μάη.

Στη γιορτή παραβρέθηκαν δεκάδες αντιπροσωπείες από γυναικείους συλλόγους-μέλη της ΟΓΕ, άλλους μαζικούς φορείς, καθώς και ξένοι αντιπρόσωποι του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, που έτυχε να επισκέπτονται τη χώρα μας την ίδια περίοδο.

Την κεντρική ομιλία έκανε η Πρόεδρος της ΟΓΕ, Μαιρήνη Στεφανίδη, η οποία αναφέρθηκε σε όλους τους τομείς δραστηριοποίησης της ΟΓΕ. Αναφέρθηκε, επίσης, σε όλες τις γυναίκες που διατέλεσαν πρόεδροι της ΟΓΕ από τη χρονιά της ίδρυσής της μέχρι σήμερα αλλά και σε εκείνες που είχαν εξέχουσα θέση στο γυναικείο κίνημα από άλλες θέσεις δράσης. Ακολούθησαν απαγγελίες ποιημάτων, διαβάστηκαν κείμενα και τραγουδήθηκαν τραγούδια, όλα αφιερωμένα στους αγώνες των γυναικών.

Αντιπροσωπεία της ΕΕΔΔΑ παραβρέθηκε στην εκδήλωση και παρέδωσε το παρακάτω χαιρετιστήριο κείμενο:

Αγαπητές φίλες,

Η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ) χαιρετίζει την επέτειο των 40 χρόνων δράσης της Ομοσπονδίας Γυναικών Ελλάδας (ΟΓΕ) από την ίδρυσή της μέχρι και σήμερα.

40 χρόνια ανειρήνευτου αγώνα αφιερωμένου στην κατάκτηση της ισοτιμίας της γυναίκας εργάτριας, φτωχής αγρότισσας, αυτοαπασχολούμενης, συνταξιούχου, νοικοκυράς, άνεργης, νέας, μετανάστριας, ανεξάρτητα από φυλή, θρήσκευμα, πολιτικές πεποιθήσεις. Ενάντια στην καταπίεση που ασκεί πάνω της η αντιλαϊκή πολιτική και τη μετατρέπει σε εύκολο στόχο εκμετάλλευσης, για την εξασφάλιση των σύγχρονων αναγκών της και την πνευματική της ανύψωση. Αγώνα για όλες τις γυναίκες αλλά και για καθεμιά ξεχωριστά σε όλα τα πλάτη και τα μήκη της γης. Γιατί ο αγώνας αυτός δεν ξεχωρίζει τον κόσμο αλλά τον ενώνει στην πάλη για τα κοινά του προβλήματα και στον κοινό του στόχο, που είναι η κατάκτηση της απελευθέρωσής του από τα δεσμά της καπιταλιστικής σκλαβιάς, για το μέλλον που ονειρεύεται.

Είμαστε βέβαιοι ότι ο αγώνας αυτός θα συνεχιστεί, θα αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι λαοί και τα θετικά αποτελέσματά του θα διατυπωθούν στο επικείμενο Συνέδριό σας για το οποίο ευχόμαστε κάθε επιτυχία.

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς,

Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης (ΕΕΔΔΑ)

Αθήνα, 29 Μάη 2016

● ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΠΑΖΑΡΙ ΤΗΣ ΕΕΔΔΑ

Και αυτή τη χρονιά πραγματοποιήθηκε το χριστουγεννιάτικο παζάρι μας από τις 16 μέχρι τις 29 Δεκέμβρη. Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, σε πείσμα της κακοκαιρίας και μιας επίμονης γρίπης που ενέσκηψε την ίδια περίοδο, το παζάρι μας σημείωσε μεγάλη επιτυχία και, προς μεγάλη μας ανακούφιση, ενίσχυσε σημαντικά τα πενιχρά οικονομικά μας.

Στις 16 Δεκέμβρη γιορτάσαμε τα καθιερωμένα πια εγκαίνια και, ανάμεσα στο φαγοπότι με σπιτικούς μεζέδες και μπόλικο κρασί, βρήκαμε την ευκαιρία να ανταλλάξουμε απόψεις και σκέψεις για το μέλλον της οργάνωσής μας, για το πώς καλύτερα θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τις δύσκολες συγκυρίες που ο ιμπεριαλισμός έχει φέρει σε όλους τους λαούς.

Τα μέλη και οι φίλοι μας που τίμησαν την ΕΕΔΔΑ ξανά με την παρουσία τους, ενημερώθηκαν από την Πρόεδρό μας για τις εκδηλώσεις που η Γραμματεία είχε προγραμματίσει στην τελευταία της συνεδρίαση για το επόμενο διάστημα και, με το τέλος της εκδήλωσης, όλοι φύγαμε πιο αισιόδοξοι για το μέλλον, με μεγαλύτερο κουράγιο για τους αγώνες που έχουμε μπροστά μας, με μεγαλύτερο πείσμα για την αντιμετώπιση των δυσκολιών που βάζει ο καπιταλισμός στο δρόμο για τη λύση των προβλημάτων μας.

Για την Κατερίνα Φουσέκη

18
ΓΕΝΑΡΗΣ
2017

Με βαθιά θλίψη μάθαμε τον πρόωρο και άδικο χαμό της αγαπημένης φίλης και συναγωνίστριάς μας, Κατερίνας Φουσέκη. Το κενό που άφησε ο χαμός της είναι, πραγματικά, δυσαναπλήρωτο για όλους μας.

Η ομιλία που εκφώνησε ο συναγωνιστής μας, Ζήσης Νταβάρας, εκ μέρους της ΕΕΔΔΑ στην κηδεία της Κατερίνας δείχνει με τον πιο γλαφυρό τρόπο την αταλάντευτη στάση της και ανειρήνευτη δράση της ενάντια στον ιμπεριαλισμό μέσα από τις γραμμές και της οργάνωσής μας.

Η ΕΕΔΔΑ από αυτό εδώ το μικρό σημείωμα στέλνει στο σύντροφό της, Παναγιώτη, τα πιο θερμά της συλλυπητήρια.

Κατερινάκι, δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Στη μνήμη σου και σε αντιστάθμισμα της απώλειάς σου θα εντείνουμε τις προσπάθειές μας «για να πάρουνε τα όνειρα εκδίκηση».

Ομιλία για την Κατερίνα Φουσέκη στην κηδεία της, στον Τύρναβο από τον εκπρόσωπο της ΕΕΔΔΑ, Ζήση Νταβάρα

Αγαπητοί συμπολίτες,

Εκ μέρους της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης, είμαι εξουσιοδοτημένος ως μέλος της, να αναφέρω λίγα λόγια για την Κατερίνα, ώστε να γίνουν γνωστές και στο λαό του Τύρνabu μερικές ακόμα πτυχές από τη ζωή και τη δράση της.

Δυστυχώς, δεν έγινε δυνατό να παραβρεθεί κάποιο μέλος της Γραμματείας της Ελληνικής Επιτροπής Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης από την Αθήνα. Η Πρόεδρος και η Γραμματέας της ΕΕΔΔΑ βρίσκονται αυτές τις μέρες στη Βαρσοβία της Πολωνίας όπου συμμετέχουν σε διεθνή διάσκεψη κατά του ΝΑΤΟ που οργανώνει το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης στις 8 και 9 Ιούλη με σύνθημα «Ναι στην Ειρήνη – Όχι στον Πόλεμο». Δηλαδή, τις ίδιες μέρες ακριβώς που συνέρχεται στη Βαρσοβία η πολεμική μηχανή του ιμπεριαλισμού σε Σύνοδο Κορυφής.

Για όσους δεν γνωρίζουν, η Ελληνική Επιτροπή Διεθνούς Δημοκρατικής Αλληλεγγύης είναι μια πλατιά οργάνωση που δραστηριοποιείται στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό και αναπτύσσει πολυποικίλη δράση αλληλεγγύης με τους αγωνιζόμενους λαούς όλου του κόσμου.

Η ΕΕΔΔΑ αναπτύσσει δραστηριότητα γι' αυτούς τους σκοπούς στην Ελλάδα αλλά και επεκτείνει τη δράση της σε πολλές χώρες του κόσμου μέσω αδελφών οργανώσεων των διάφορων χωρών.

Σε αυτή, λοιπόν, την οργάνωση η Κατερίνα υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη και υπηρέτησε τους σκοπούς και την υπόθεση της ΕΕΔΔΑ από τη θέση του απλού μέλους αλλά, επίσης, και από τη θέση του μέλους του Προεδρείου καθώς, επίσης, και από τη θέση του μέλους της Γραμματείας της ΕΕΔΔΑ επί σειρά ετών. Μέλος δε της Γραμματείας διετέλεσε μέχρι την οριστική επάνοδό της στον Τύρναβο, το καλοκαίρι του 2014.

Η Κατερίνα ήταν μέλος του Τμήματος της ΕΕΔΔΑ για τη Μέση Ανατολή, όπου διακρίθηκε για την ανεξάντλητη και ανεκτίμητη συνεισφορά της σε όλους τους τομείς δράσης του Τμήματος. Παράλληλα, η βοήθειά της ήταν καθοριστική και στα άλλα Τμήματα της ΕΕΔΔΑ, όπως για παράδειγμα στο Τμήμα Λατινικής Αμερικής.

Γενικότερα, η Κατερίνα έθεσε στην υπηρεσία και της ΕΕΔΔΑ τις πολύτιμες γνώσεις της και την επαγγελματική εμπειρία της ανιδιοτελώς. Χωρίς τη δική της συμβολή, η δημιουργία του βίντεο αλληλεγγύης της ΕΕΔΔΑ για τον αγωνιζόμενο λαό της Βενεζουέλας, αν δεν ήταν ακατόρθωτη θα ήταν για την ΕΕΔΔΑ πολύ δύσκολο να πραγματοποιηθεί. Σημαντικότερη, επίσης, ήταν η βοήθειά της για τη δημιουργία του βίντεο των Ένοπλων Επαναστατικών Δυνάμεων Κολομβίας – Στρατός του Λαού, του αντάρτικου δηλαδή της Κολομβίας που ακόμα είναι σε κυκλοφορία.

Η συμμετοχή της Κατερίνας στην ΕΕΔΔΑ δεν ήταν τυπική, αποστεωμένη. Έδινε όλες τις δυνάμεις της ανταποκρινόμενη σε όλες τις δουλειές που τις ανατέθηκαν και από όλες τις θέσεις με ζήλο και ψυχή. Η βοήθειά της ήταν μεγάλη ακόμη και όταν είχε αρρωστήσει βαριά. Οι γνώσεις και η εμπειρία της στους υπολογιστές και στα γραφικά ήταν ανεκτίμητη προσφορά για την ΕΕΔΔΑ.

Ένα βασικό χαρακτηριστικό της ζωής και της δράσης της Κατερίνας ήταν ότι συνδύαζε σωστά τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα μέσα από την ΕΕΔΔΑ με τον αγώνα για τη νίκη του σοσιαλισμού μέσα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Με λίγα λόγια, η Κατερίνα ήταν υπόδειγμα αγωνίστριας, υπόδειγμα κομμουνίστριας.

Η απώλεια της Κατερίνας για την ΕΕΔΔΑ αλλά και για το εργατικό-λαϊκό κίνημα είναι σίγουρα αναντικατάστατη. Η ΕΕΔΔΑ εκφράζει τη βαθιά θλίψη της για την απώλειά της.

Εκφράζει τα ειλικρινή συλλυπητήριά της ιδιαίτερα στο σύντροφό της στη ζωή και στον αγώνα, Παναγιώτη, στην οικογένειά της, στους οικείους της, στους φίλους της, στους συναγωνιστές της, στους συντρόφους της.

Πάντα θα τη θυμόμαστε. Αθάνατη!

Τύρναβος, 8 Ιούλη 2016

Για τη Νάκη Μάρκου

Στις 25 Ιούλη, έφυγε από τη ζωή η Νάκη Μάρκου, μητέρα της Προέδρου μας. Εμείς που τη γνωρίσαμε, την αγαπήσαμε και την καμαρώναμε για το αστείρευτο κέφι της για ζωή, δε θα την ξεχάσουμε ποτέ. Θα τη θυμόμαστε και θα ακολουθούμε το παράδειγμά της. Θα αγαπάμε τη ζωή όσο δύσκολη κι αν είναι, με όλες τις χαρές και τις λύπες της. Στους αγώνες που έχουμε μπροστά μας, στους οποίους θα είμαστε παρόντες, θα βρίσκεται πάντα ανάμεσά μας, στις σκέψεις μας και τις καρδιές μας.

Στη μνήμη της μέλη της ΕΕΔΔΑ προσφέρουν 280 ευρώ οικονομική ενίσχυση για την ΕΕΔΔΑ.

ΑΣΠΡΑ ΜΑΝΤΙΛΙΑ ΣΤΗΝ PLAZA DE MAYO

Κώστας Λουλουδάκης

Εκδόσεις ΚΨΜ

Της Άννεκε Ιωαννάτου

Ο τίτλος του βιβλίου ίσως να προβληματίζει με την πρώτη ματιά. Αυτά τα άσπρα μαντίλια τι θέλουν και πού είναι αυτή η Πλατεία του Μάν (Plaza de Mayo); Κι όμως κάποτε ήταν στην επικαιρότητα.

Η Σιέρα Μαέστρα και το Mont Pelerin, δύο αντίθετα σύμβολα

Στην Αργεντινή το 1976 ξεκίνησε (άλλη) μία δικτατορία στη μαρτυρική νοτιοαμερικανική υποήπειρο όπου η πλουτοκρατία συνεχώς έχει να αντιμετωπίσει το φάντασμα των λαϊκών εκρήξεων ενάντια στη μιζέρια. Η φτώχεια μπορεί να εκραγεί κι όταν η έκρηξη είναι καλά οργανωμένη και ένοπλη αυτό μπορεί να οδηγήσει σε μια αλλαγή του ιδιοκτήτη του πλούτου σε μια νέα Σιέρα Μαέστρα, σύμβολο στο βιβλίο για μια επαναστατική ανατροπή. Υπενθυμίζουμε, γιατί έχει σημασία για να καταλάβουμε το βασικό συμβολισμό του μηνύματος που στέλνει το βιβλίο: το Δεκέμβριο του 1956 ο Φιδέλ Κάστρο αποβιβάζεται μαζί με άλλους επαναστάτες στις νοτιοανατολικές ακτές της Κούβας και αρχίζει τον ανταρτοπόλεμο ενάντια στις δυνάμεις του Μπατίστα στα βουνά της Σιέρα Μαέστρα. Από την άλλη το σύμβολο της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων, η Mont Pelerin Society (Εταιρία του Βουνού Πελερέν), που ιδρύθηκε με χορηγία της τράπεζας CreditSuisse στην Ελβετία το 1947. Αυτά τα δύο σύμβολα να κρατήσουμε στο νου.

Πρέσβειρες της πανανθρώπινης αξιοπρέπειας

Ο δικτάτορας Βιντέλα της Αργεντινής χρησιμοποίησε και αυτός μεθόδους εξόντωσης των όσων του αντιστάθηκαν, του εσωτερικού εχθρού που λέγεται λαός. Διδαγμένος και δασκαλεμένος, γιατί και στη Λατινική Αμερική μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο είχαν καταφύγει μεγάλοι ναζιστές εγκληματίες, εξειδικευμένοι στα βασανιστήρια. Η εξόντωση των αντιφρονούντων και ιδιαίτερα των κομμουνιστών και άλλων προοδευτικά σκεπτόμενων ανθρώπων έγινε «... με μεθόδους εμπνευσμένες από τα ναζιστικά εγχειρίδια» (σελ. 99) που στην Αργεντινή (και όχι μόνο) πήρε διαστάσεις γενοκτονίας. Διαβάζουμε στο βιβλίο: «Και έμειναν μια χούφτα ηλικιωμένες γυναίκες να σκώσουν την αξιοπρέπεια για όλη την ανθρωπότητα στις βασανισμένες πλάτες τους. Ένα απόγευμα στις 30 Απριλίου του 1977 συγκεντρώθηκαν για πρώτη φορά 14 μπότες και γιαγιάδες αγνοουμένων στην Plaza de Mayo (Πλατεία του Μάν) φορώντας λευκά μαντίλια. Σκούπισαν τα δάκρυα από τα μάτια τους, έσφιξαν σε γροθιά τα χέρια τους και αντέδρασαν! Οργάνωσαν εβδομαδιαίες διαδηλώσεις. Κάθε Πέμπτη ήταν εκεί και πιασμένες από το μπράτσο η μία της άλλης γύριζαν γύρω από την πλατεία στην αντίθετη φορά του ρολογιού. Για να βρουν τα παιδιά και τα εγγόνια τους που τα είχε καταπιεί το φασιστικό καθεστώς.[...] Και οι αγορές απάντησαν (δια στόματος του Ντέιβιντ Ροκφέλερ, Α.Ι.): η εξαιρετικά κολακευτική για τον Βιντέλα επιστολή του Ροκφέλερ περιλαμβάνεται στο βιβλίο. Άλλωστε στο βιβλίο ο αναγνώστης θα βρει πολλά «διαμάντια» φιλοκαπιταλιστικού, φιλο-

ιμπεριαλιστικού, αντι-κομμουνιστικού δογματισμού, συχνά με τη σφραγίδα δυτικών πανεπιστημίων (κυρίως των ΗΠΑ), αλλά και του Βατικανού. Και συνεχίζει ο συγγραφέας του βιβλίου: «Στα τέλη του 1977 οι τρεις πρώτες μαμάδες και γιαγιάδες που οργάνωσαν τις διαμαρτυρίες στην Plaza de Mayo και δύο καλόγριες απήχθησαν από τα «τάγματα θανάτου». Τις έδεσαν, τις γύμνωσαν, τις βασάνισαν και στο τέλος τις πέταξαν ζωντανές από αεροπλάνο στη θάλασσα. Όμως, οι υπόλοιπες δεν κάμφθηκαν. Ανασυγκροτήθηκαν και, υποστηριζόμενες σιγά σιγά από ξαδέλφες, κόρες, φίλους, αλληλέγγυους, εξακολούθησαν κάθε Πέμπτη να ορθώνουν τα ηλικιωμένα κορμιά τους χλευαστικά απέναντι στην εξουσία. Ο Χόρχε Ραφαέλ Βιντέλα δήλωσε:

«Τρομοκράτες δεν είναι μόνο όσοι τοποθετούν βόμβες, αλλά και όσοι δρουν με ιδέες αντίθετες από εκείνες του δυτικού χριστιανικού πολιτισμού μας»...(σελ. 99/100). Άλλωστε, ο Βιντέλα συνέχισε τις λεγόμενες «πτήσεις του θανάτου» ρίχνοντας ζωντανούς από αεροπλάνο σε πτήση πολιτικούς κρατούμενους και συνδικαλιστές είτε στον Ατλαντικό Ωκεανό είτε στο ποτάμι Ρίο δε λα Πλάτα...

Η ειλικρίνεια της ιμπεριαλιστικής ωμότητας

Θα αφήσουμε τώρα την Αργεντινή στην οποία σταθήκαμε αρκετά, γιατί έδωσε τον τίτλο του βιβλίου. Είναι πολλές οι χώρες που περνούν από τα μάτια του αναγνώστη, τα αποφθέγματα των διαφόρων πολιτικών, οικονομολόγων επιστημόνων ολκής, μεγιστάνων του πλούτου που τα βρίσκουμε στη ροή της αφήγησης του βιβλίου, μιλούν από μόνα τους για το ειδικό βάρος των ηγετών του καπιταλιστικού κόσμου, ένα συνονθύλευμα ιδεολογίας, θρησκείας, φιλοσοφίας που δικαιολογεί στο όνομα των «ελεύθερων αγορών» το παγκόσμιο έγκλημα διάρκειας των ιδιοκτητών του πλούτου και των μεγάλων μέσων παραγωγής οι οποίοι δεν διστάζουν μπροστά σε τίποτα για να πετύχουν οι «δείκτες της οικονομίας».

Οι «άξιοι» διάδοχοι

των παλαιών αποικιοκρατικών δυνάμεων

Στις πρώτες σελίδες του βιβλίου διαβάζουμε ότι πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οι ΗΠΑ είχαν κατακτήσει με τα όπλα δέκα χώρες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και τη Χαβάη, τη Μαλαισία και τις Φιλιππίνες. Μόνο την περίοδο 1898-1934 οι ΗΠΑ εισέβαλαν στρατιωτικά σε χώρες της Λατινικής Αμερικής τριάντα δύο φορές. Οι χώρες της Νότιας Αμερικής που είχαν παλέψει ενάντια στον ισπανικό αποικιοκρατικό ζυγό, αντιμετώπισαν έναν καινούργιο ζυγό, το βορειαμερικανικό ιμπεριαλισμό, μετά από την επίσημη, αλλά όχι ουσιαστική ανεξαρτητοποίησή τους. Γι' αυτό ο αντι-ιμπεριαλιστικός κόσμος σε πολλές χώρες της Λατινικής Αμερικής μιλάει για την ανάγκη μιας δεύτερης ανεξαρτησίας η οποία δεν επιτεύχθηκε καθόλου μετά την αποχώρηση των ισπανών αποικιοκρατών. Ο συγγραφέας ξεκινάει χρονολογικά λίγο νωρίτερα στην ιστορία, δηλαδή πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, για να συνεχίσει μετά και φτάνοντας στις μέρες μας, όπου χωριούν οι προπολεμικές

επεμβάσεις μπροστά σ' αυτό που ακολουθήθηκε. Ιδιαίτερα μετά από την Κουβανική Επανάσταση του 1959 που πέταξε από πάνω της τον ιμπεριαλιστικό ζυγό των ΗΠΑ, η αντι-κομμουνιστική υστερία λύσσαξε με ιδιαίτερο μένος. Ένα φάντασμα πλανιόταν στη Νότια Αμερική και όχι μόνο...

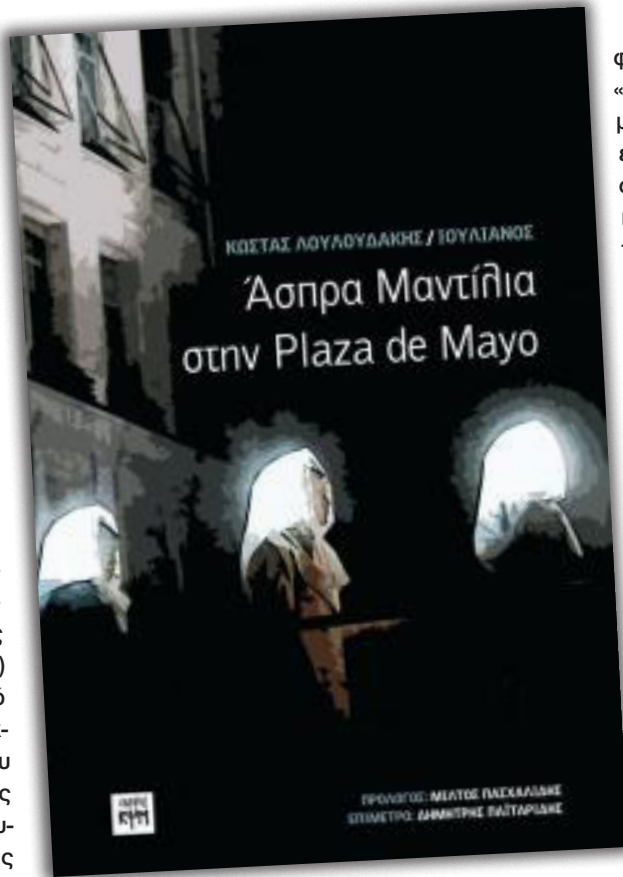
Η Χιλή

Η Χιλή είναι μία από τις χώρες στις οποίες στέκεται ιδιαίτερα ο συγγραφέας. Η «παρένθεση» Αγιέντε (Νοέμβριος 1970-Σεπτέμβριος 1973) είχε προκαλέσει αρκετό πονοκέφαλο στους εκπροσώπους του μεγάλου κεφαλαίου. Έτσι ο πολύς Κίσινγκερ, τότε σύμβουλος Εθνικής Ασφάλειας των ΗΠΑ, είχε πει: «Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να μείνουμε αδρανείς παρακολουθώντας μια χώρα να γίνεται μαρξιστική εξαιτίας της ανευθυνότητας του ίδιου του λαού της» (σελ. 80) και ο τότε πρόεδρος των ΗΠΑ στη Χιλή είχε διακηρύξει σε μια έκθεση προς την αμερικανική κυβέρνηση, ότι «πρέπει να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να καταδικάσουμε τη Χιλή και τους Χιλιανούς στην έσχατη στέρηση και φτώχεια, και αυτή θα είναι μια πολιτική σχεδιασμένη να κρατήσει πολύ χρόνο, ώστε να επιτευχθεί εμφάνιση των σκληρών χαρακτηριστικών μιας κομμουνιστικής κοινωνίας στη Χιλή» (σελ. 80/81).

Γνωστή τακτική. Η καμπάνια να φοβίζεις τον κόσμο με τον κομμουνιστικό κίνδυνο παίρνει καμιά φορά και παιδρές διαστάσεις. Τα παραδείγματα που δίνονται στο βιβλίο είναι πολλά. Δεν τη γλίτωσαν ούτε ο Τσάρλι Τσάπλιν, ούτε ο Αϊνστάιν. Ο πρώτος χαρακτηρίστηκε «επικίνδυνος κομμουνιστής, ύποπτος για διαφθορά ηθών και τρέλα» (σελ. 30) και ο δεύτερος, σύμφωνα με τον πασίγνωστο κομμουνιστοφάγο γερουσιαστή Τζόζεφ Μακάρθι είναι «ο κυριότερος σύντροφος του κομμουνισμού, συμμετέχει σε τριάντα τέσσερα κομμουνιστικά μέτωπα και είναι πρόεδρος τριών κομμουνιστικών κομμάτων»... (σελ. 30)

Ο αγκαθώδης δρόμος προς την ελευθερία

Οι χώρες για τις οποίες μιλάει το βιβλίο είναι πολλές, πολύ περισσότερες απ' όσες αναφέραμε. Αναβλύζουν σχεδόν εν τη ρήμη του λόγου και η Κολομβία, Παναμάς, Μεξικό, αλλά και Κορέα, Βιετνάμ, Κίνα, Αγκόλα, Κονγκό, Μπουρκίνα Φάσο πιάνοντας τρεις ηπείρους ενός αποικιοκρατούμενου κόσμου. Μια «βόλτα» στην κατασπαραγμένη Αφρική μας κάνει να θυμηθούμε ξανά τα γεγονότα στο πρώην Βελγικό Κονγκό με τον το 1961 δολοφονημένο Πατρίς Λουμούμπα (στίχοι από ποίημα του Γιάννη Ρίτσου εισάγουν το σχετικό κεφάλαιο) και την τιμητική διάκριση που απονεμήθηκε το 1963 από την Αμερική του Κένεντι στο φίλο των ιμπεριαλιστών Μομπούτου, διάδοχο του δολο-

φονημένου Λουμούμπα, με τα λόγια: «Καθαρίζοντας τη χώρα από τα κομμουνιστικά στοιχεία, απέδειξε ότι είναι φύλακας της ελευθερίας και φίλος των ελεύθερων κρατών του κόσμου» (σελ. 58), αλλά και το μάρτυρα Νέλσον Μαντέλα, που πήρε με εκλογές την κυβέρνηση, αλλά καθόλου την εξουσία. Πώς διαπλέκεται και στην Αφρική το φυλετικό με το ταξικό. Χρειάστηκε περισσότερη δυτικού τύπου «δημοκρατία» για να ξεκαθαριστεί η θολή εικόνα που κάλυπτε την ταξική ουσία. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι με εκλογές οι λαοί δεν κατακτούν την πραγματική εξουσία, ούτε στη Χιλή δεν έγινε, ούτε στη Νότια Αφρική, ούτε στη Βενεζουέλα και σε σειρά χωρών της Ασίας, Αφρικής, Νότιας Αμερικής με στο δεύτερο μισό του 20ου αιώνα αντιιμπεριαλιστικό, αντιαποικιοκρατικό προσανατολισμό και συνήθως, γι' αυτό, με δολοφονημένους η με άλλο τρόπο εξουδετερωμένους ηγέτες.

Άσπρα μαντίλια, Mont Pelerin Society και Σιέρα Μαέστρα

Σύμβολο σιωπηλής, αλλά ηρωικής και επίμονης αντίστασης οι γυναίκες της Plaza de Mayo, σύμβολο ένοπλης αντίστασης και εναρκτήριο σάλπισμα της μαχητικής πορείας προς τη λευτεριά η Σιέρα Μαέστρα στην Κούβα. Σύμβολο της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων η MontPelerinSociety, που ιδρύθηκε με χορηγία της τράπεζας CreditSuisse στην Ελβετία το 1947 δίνοντας το βασικό στίγμα της νεοφιλελεύθερης στροφής του καπιταλισμού, «[...] τη μεγαλύτερη δυνατή ελευθερία της αγοράς, ...ο ρόλος της κυβέρνησης θα πρέπει να περιοριστεί στη δημιουργία των προϋποθέσεων που χρειάζονται για να λειτουργήσει ο ελεύθερος ανταγωνισμός των αγορών και στην προστασία της ιδιωτικής επένδυσης και περιουσίας [...] Όλες τις λειτουργίες του κράτους θα τις αναλάβουν οι ιδιωτικές επιχειρήσεις, οι οποίες, με κίνητρο το κέρδος, θα παρέχουν βασικές υπηρεσίες στους πολίτες» (σελ. 26) καθώς και την «καταπολέμηση της υπεροχής της μαρξιστικής και της κεϋνσιανής σκέψης που σαρώνουν τον κόσμο» (σελ. 27). Το 1947 έγινε αυτό. Φοβάται η καπιταλιστική τάξη πραγμάτων τις χήρες με τα άσπρα μαντίλια, τις Σιέρα Μαέστρα, τους Σπάρτακους, τις Οκτωβριανές Επαναστάσεις κλπ. Αυτό είναι το φάντασμα που κυνηγούν και που θα πλανάται όσο υπάρχει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Σιέρα Μαέστρα εναντίον Mont Pelerin

Το βιβλίο κλείνει με ένα πολύ αξιόλογο επίλογο του οικονομολόγου-διδάκτορα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, Δημήτρη Παϊταρίδη, συμπεραίνοντας ότι η εργατική τάξη «πρέπει να πειστεί τελικά πως αξίζει να ανέβει στην ψηλότερη κορυφή της Σιέρα Μαέστρα, που εδώ και δεκαετίες μας ρίχνει τη σκιά της» (σελ. 202), ενώ ο Κώστας Λουλουδάκης συμπεραίνει στο τέλος ότι «Το ιερό βουνό των νεοφιλελεύθερων καπιταλιστών Mont Pelerin έχει αντίπαλο: τη Σιέρα Μαέστρα» (σελ. 177).

Συνεχίζουμε τη συγκέντρωση ειδών πρώτης ανάγκης για πρόσφυγες και μετανάστες στα γραφεία μας, **Ηπείρου 5, 5ος όροφος, καθημερινά εκτός από Σαββατοκύριακα, ώρες 10 π.μ. με 2 μ.μ. Πληροφορίες στο τηλέφωνο 210 3813052.**

Συγκεντρώνουμε:

**Συσκευασμένα μπισκότα (αλμυρά και γλυκά)
Χυμούς και γάλα μακράς διάρκειας σε ατομικές συσκευασίες
Φρυγανιές, κράκερς, κρουασάν
Μωρομάντιλα, ταλκ και πάνες για μικρά παιδιά
Σερβιέτες για γυναίκες
Κουβέρτες φλις και υπνόσακους**

**Στα γραφεία της ΕΕΔΔΑ πωλούνται ρούχα από 1-2 ευρώ,
με τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν θα αγορασθούν τρόφιμα για τους πρόσφυγες**

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ